

РЕШЕНИЕ

№ 5804

гр. София, 14.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Силвия Житарска

при участието на секретаря Валентина и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **2665** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс във връзка с чл. 63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя П. Й. Д., чрез адв. Е. Т., срещу решение № 20014362 от 31.12.2020 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 105-ти състав по нахд № 4238/2020 г.

С обжалваното решение е изменено наказателно постановление № 458631-F473771/21.08.2019 г., издадено от началника на отдел „Оперативни дейности“ – С. в ЦУ на НАП, с което на основание чл. 185, ал. 2 ЗДДС на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3000.00 лева за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. вр. чл. 118, ал. 4 ЗДДС, като е намален размерът на имуществената санкция на 500 лева, на осн. чл. 185, ал. 2, изр. 2 вр. ал. 1 ЗДДС.

С касационната жалба са изложени доводи за противоречие на обжалваното решение с материалния закон и с процесуалните правила. Твърди се, че проверяващите служители на НАП не са съобразили, че операцията по покупко-продажбата не е била приключила и при покупката на стоката е била отворена сметка, която при извършената проверка не е била затворена, т.е. не е настъпил моментът за издаване на фискална касова бележка. Сочи се, че не е взета предвид информацията, съдържаща се в книга за дневните финансови отчети, в която е фигурирала сумата от 289.05 лева, вписана като налична за служебни нужди, поради което е започнало служебното

възвеждане на суми, но към момента на проверката то не е било довършено с отразяване във фискалното устройство. При издаване на НП са допуснати нарушения на чл. 57 ЗАНН и не е обсъдено възражението, подадено от дружеството срещу АУАН. Искането до съда е за отмяна на обжалваното решение и на НП. Претендират се разноски.

Ответната страна в касационното производство – Национална агенция по приходите, представлявана от юрк. И., изразява становище за правилност и законосъобразност на обжалваното решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна, а обжалваното решение, като постановено при спазване на процесуалните правила и материалния закон, следва да бъде потвърдено.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

От фактическа страна, районният съд е приел за установено въз основа на събраните по делото доказателства следното:

На 03.02.2019г. инспектори по приходите към ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП извършили проверка на търговски обект - павилион, находящ се в [населено място], бул. „Д. Ц.“ № 3, „Б. градина“, стопанисван от [фирма]. Служителите на НАП преди да се легитимират, извършили контролна покупка на един брой безалкохолна напитка на стойност 2.00 лева, за която не бил издаден фискален бон от установеното в обекта фискално устройство (ФУ). Не била издадена и касова бележка от ръчен кочан с касови бележки. След легитимация, на проверяващите били представени междинен „Х“ отчет, опис на парите в касата, договор за абонаментно обслужване, паспорт и свидетелство за регистрация на фискалното устройство. В търговския обект нямало специализиран софтуер за продажби и POS-терминално устройство. Било установено, че в обекта има регистрирано и пуснато в експлоатация фискално устройство модел „ТКЕМОЕ-2М-КЕ-У2“, с инвентарен номер (ИН) 2К036101 и фискална памет (ФП) № 50041308, като по данните от този електронен касов апарат с фискална памет (ЕКАФП) се установила разчетена наличност на ФУ в размер на 629.70 лева в брой, служебно въведени 54.00 лева и служебно изведени 0.00 лева. Фактическата касова наличност в обекта, видно от изготвения опис на паричните средства в касата от 03.02.2019г., била в размер на 918.75 лева.

Проверяващите служители на ЦУ на НАП установили положителна разлика в размер на 289.05 лева между касовата наличност, разчетена по данните от извадения от тях от ФУ дневен финансов отчет (ДФО) от 03.02.2019г., и фактическата касова наличност, установена при преброяване и описване на наличните пари в касата, като тази разлика представлявала „въвеждане на пари“ в касата на обекта. Фискалното устройство в процесния обект притежавало операциите „служебно въведени“ и „служебно изведени“ суми. Установената промяна в касовата наличност в размер на 289.05 лева не била отразена в момента на извършването на операцията „служебно въвеждане“ на суми на фискалното устройство в търговския обект. Присъстващият по време на проверката служител направил възражение, че в касата имало служебни пари за стока, която още не била получена.

На 25.02.2019г., в присъствието на управителя на дружеството - жалбоподател, против [фирма] бил съставен АУАН № Р-473771/25.02.2019г., въз основа на който било

издадено процесното НП № 458631- Р473771/21.08.2019г., в което били отразени обстоятелствата, установени при извършената проверка в търговския обект, фактическите характеристики на твърдяното нарушение (наличието на нерегистрирана във ФП на ФУ разлика между фактическа и отчетена с него касова наличност) и неговата правна квалификация - чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. на МФ. вр. чл. 118. ал. 4 от ЗДДС, както и изводът, че нарушението е довело до неотразяване на приходи. На осн. чл. 185, ал. 2 от ЗДДС на дружеството била наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лева за посоченото административно нарушение.

Въззивният съд е приел, че АУАН и НП са съставени от компетентни органи, в предвидените срокове по ЗАНН и не е установил допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Формирал е правни изводи за реализиран от [фирма] от обективна страна състав на твърдяното административно нарушение по чл. 33, ал. 1 от НРОПТОФУ вр. чл. 185, ал. 2, изр. 2 вр. ал. 1 от ЗДДС, като административнонаказващият орган неправилно е приложил материалния закон и е наложил наказание в хипотезата на чл. 185, ал. 2, изр. 1 от ЗДДС, като е приел, че има неотразяване на приходи. СРС е приел, че е налице основание да преквалифицира нарушението от такова по чл. 33, ал. 1 от НРОПТОФУ, вр. чл. 185, ал. 2, изр. 1 от ЗДДС в такова по чл. 185, ал. 2, изр. 2, вр. ал. 1 от ЗДДС, вр. чл. 33, аз. 1 от НРОПТОФУ и да се определи имуществена санкция в размер на 500 лв.

Обжалваното решение е постановено в съответствие с материалния закон.

Правилен е изводът на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, обуславящи отмяна на наказателното постановление. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при които е било извършено. В наказателното постановление е изложено становище за неоснователност на подаденото срещу АУАН възражение, а доводите на касатора за допуснати нарушения в хода на административнонаказателното производство са неоснователни.

Съгласно чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г., извън случаите на продажби/сторно операции всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми. В случая, въз основа на установените факти, въззивният съд е формирал правилен извод за осъществен от касатора състав на нарушение по чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. От приетите писмени и гласни доказателства се установява, че при извършената проверка от контролните органи е констатирано, че е налице положителна разлика от 289.05 лева между касовата наличност, разчетена по данните от извадения от тях от ФУ дневен финансов отчет от 03.02.2019г., и фактическата касова наличност, установена при преброяване и описване на наличните пари в касата. По несъмнен начин е установено, че така установената промяна в касовата наличност не е била отразена във ФУ, чрез функцията „служебно въведени“, с което е нарушена разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г.

Споделят се от настоящият касационен състав мотивите на въззивния съд във връзка с доводите на жалбоподателя за отразяване на сумата от 289.05 лева в книгата за дневните финансови отчети. Наличното в обекта ФУ е притежавало и са били активни функциите „служебно въвеждане" и „служебно извеждане" на суми, което изключва

възможността за отразяване в книгата за дневните финансови отчети на промяната на касовата наличност съгласно чл. 33, ал. 2 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. на МФ (отм., но действаща към датата на нарушението).

За пълнота на мотивите следва да се посочи (въпреки че в тази част решението не се обжалва), че изводът на районния съд за недоказаност на твърдението на административнонаказващия орган, че процесното нарушение е довело до неотразяване на приходи, е в съответствие с материалния закон и със събраните по делото доказателства. Поради това, законосъобразно, на основание чл. 337, ал.1, т. 2 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, съдът е преквалифицирал нарушението в по-леко наказуемия състав по чл. 185, ал. 1 вр. ал. 2, изр. 2 от ЗДДС и е определил имуществена санкция в размер от 500 лв.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушения на материалния закон и на процесуалните правила. Не са били ограничени процесуалните права на страните, решението е мотивирано, като съдът е обосновал правните и фактическите си изводи, чрез подрбно обсъждане на доказателствата и доводите на страните.

В рамките на заявените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК, съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, в полза на НАП следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН /в приложимата редакция/ вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 /осемдесет/ лева.

Воен от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, XVI-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20014362 от 31.12.2020 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 105-ти състав по нахд № 4238/2020 г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Национална агенция за приходите сума в размер на 80.00 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение. Решението е окончателно.

Председател:

Членове: